

Мечки ловатъ още като поставятъ капани, а най-често съ дълбоки ями. Ямитъ се изкопаватъ, прикриватъ се съ клони и трева, поставя се примамка и се чака. Мечката надуша примамката, идва и щомъ настъпи на клонитъ върху ямата, пропада. На сутринята ловцитъ я намиратъ и я убиватъ.

ЗИМЕНЪ СЪНЪ

Презъ зимата за дивеча наставатъ лоши дни. Дебелъ снѣгъ затрупва земята, скриватъ се плодове-тъ и тревата. Мишките, плъховете, катеричката, таралежа и всички др. дребни животни, обитатели на гората, се спотайватъ изъ дупките си, или изъ хралупитъ на дърветата. Само вълци виятъ и лисици обикалятъ около кошаритъ, за да грабнатъ жертвата си. За мечките сжщо наставатъ лоши дни. Тѣ не могатъ като вълцитъ да изминаватъ десетки километри изъ балкана, за да намѣратъ нѣщо за ядене. Ето защо преди още да сж настъпили силнитъ зимни студове, мечката се приготвява за „зименъ сънъ“.

Преди всичко трѣбва да се намѣри удобно леговище (бърлога). За такова мечката избира нѣкъсе затулено отъ вѣтъра мѣсто. Изкопава дълбока и широка дупка; настила я съ суха трева, папратъ, мѣхъ или сухи листа и така приготвено леговището става удобно кѣтче, въ което се прибира мечката за да презимува. Въ такова леговище обикновенно лѣга само по една мечка, рѣдко две и повече, а мъжките даже не се прибиратъ да лежатъ, а се скитосватъ отъ мѣсто на мѣсто.

Въ по-южнитъ страни, кждето зимата не е така сурова, имало е случаи, когато мечките не лѣгатъ да прекарватъ зименъ сънъ, или ако си направатъ леговище, често излизатъ изъ него. Презъ зимния сънъ мечката не яде, а живѣе за смѣтка на дебелия пластъ сланина, натрупанъ презъ лѣтото подъ кожата ѝ. Но колкото да е тлъста, мечката се изтощава много, осо-